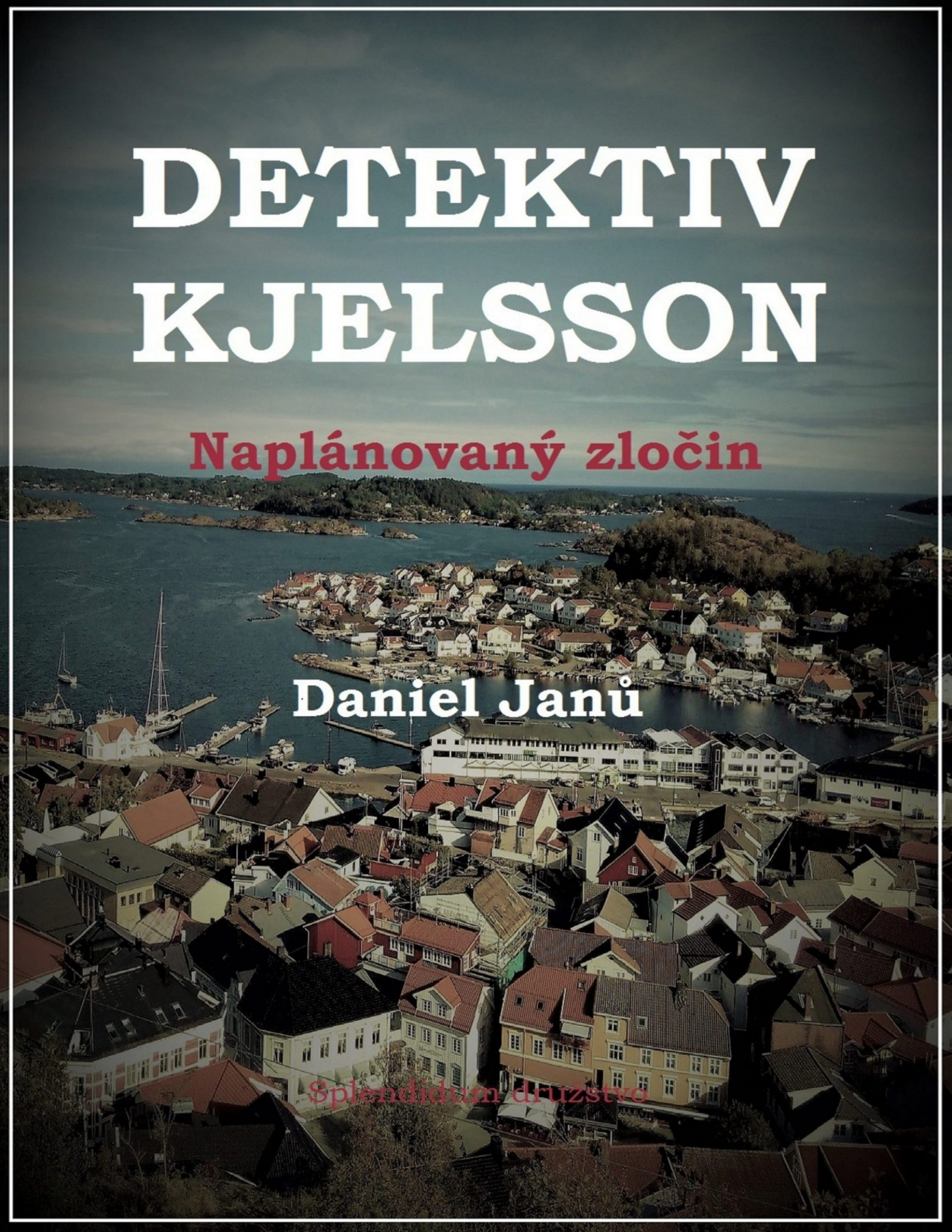

DETEKTIV KJELSSON

Naplánovaný zločin

Daniel Janů

Splendidum družstvo

DETEKTIV KJELSSON

Naplánovaný zločin

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

DETEKTIV KJELSSON

Naplánovaný zločin

Copyright © Daniel Janů, 2021

Cover © Daniel Janů, 2021

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2022

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-174-4 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-175-1 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-176-8 (PDF)

Obsah

1. Vejle, Kriminální oddělení, 12. září 2016, 08:51
2. Vejle, Přístav, Restaurace U Rema, 10:32
3. Vejle, Strandgade 14, 11:25
4. Vejle, Policejní oddělení, 13. září 2016, 08:34
5. Vejle, Boulevarden, 10:44
6. Billund, Letiště, 12:04
7. Vejle, Přístav, Restaurace U Rema, 9. září 2016, 11:57
8. Vejle, Jellingvej 33, Dům Svena Timosena, 10. září 2016, 07:02
9. Vejle, Policejní budova, 14. září 2016, 09:42
10. Vejle, QWERR, 10:37
11. Vejle, Přístav, Pakhusgade, 13:24
12. Vejle, Policejní oddělení, 16:32
13. Vejle, Policejní budova, 15. září 2016, 09:42
14. Vejle, Fotbalový stadion Boldklub Vejle, 12:15
15. Vejle, Budova policie, 16. září 2016, 11:02
16. Vejle, Přístav, 17. září 2016, 09:02
17. Vejle, Všeobecná nemocnice, 13:55
18. Kodaň, Ministerstvo vnitra, 19. září 2016, 10:42

Epilog

1. Vejle, Kriminální oddělení, 12. září 2016, 08:51

Tým detektiva Kjelssona se pouští do vyšetřování mediálně sledovaného případu. Z ministerstva přichází zpráva, že z České republiky dorazí zástupce tamější policie.

Velitel kriminálky Vejle plukovník Vestager si zavolal kapitána Kjelssona a vše mu ohledně dočasné výpomoci z Čech vysvětlil.

„Ale vyšetřování povedu pořád já!“ ohrazuje se proti tomu Kjelsson.

„Ovšem.“

„Tak s tím nemám problém.“

„Ale mrtvý Čech byl nalezen o víkendu a máme úterý.“

Chce mi tím snad naznačit, že vyšetřování jde pomalu? Možná kdybychom neměli za zadkem pořád novináře, šlo by to líp, pomyslí si Kjelsson.

„Ten, kdo ho zabil, to měl připravené, naplánované. Zmizel stejně rychle, jako přišel. Prostě to byla profesionální práce,“ hájí se kapitán.

„Noviny to vidí jinak,“ argumentuje Vestager.

„A vy to vidíte jak, plukovníku?“

„Sledují nás ze všech stran...“

„...ptám se, jak to vidíte, vy!“ přerušil ho Kjelsson.

Naléhá. Přesně ví, kam tím Vestager míří. Ale na to mu kašle, chce vědět, jestli má jeho podporu nebo ne.

„Stejně jako naši nadřízení. Zatím nemáme výsledky, a jestli to tak půjde dál, pošlou sem specialisty z Kodaně,“ odvětil plukovník.

Takovou odpověď kapitán nečekal, ale rozhodně lepší, než kdyby mu lhal a nakonec by se dozvěděl něco jiného.

„A kdy dorazí ta posila?“

„Včera večer přiletěla z Prahy do Kodaně.“ Plukovník se podívá na hodinky. „A myslím, že už je na cestě sem.“

„Je to ženská?“

„Proč si to myslíte?“

Vestanger se s údivem pousměje.

„Posila,“ špitne Kjelsson.

„Je to nadporučík Novotný a prý umí plynule anglicky a francouzsky. Zřejmě jeden z nejlepších kriminalistů v Praze.“

„Praha,“ špitne Kjelsson.

Plukovník očekává, že kapitán svou myšlenku rozvine, ale to se nestalo.

„Uvidíme, třeba bude o mrtvém vědět více, než my tady v Dánsku. Potom bude přínosem pro tohle vyšetřování,“ podotkne Kjelsson a opouští kancelář velitele, policie Vejle.

„Myslel jsem, že na něho počkáte, kapitáne!“

„Budu u sebe, potřebuji ještě ověřit několik údajů. Nemohu se zdržovat čekáním, když nás sledují ze všech stran, plukovníku.“

Vrací mu stejnou mincí. Odchází. Ve dveřích se potkává se sympatickou brunetkou s modrýma očima. *Kdo pak ty jsi? Tebe jsem tu ještě neviděl,* prolétne mu hlavou vzápětí.

„Jdete právě včas, Liso,“ promluví na ní Vestager a zve mladou ženu k sobě do kanceláře.

Kapitán Kjelsson ji změřil zkoumavým pohledem a pokračoval dál. Líbila se mu. O tom nebylo pochyb.

Ω

Kjelsson dorazil do kanceláře vyšetřovatelů, která od minulé středy byla rozdělena na místnost vyšetřovatelů a kancelář jejich šéfa. Plukovník Vestager zkoušel jiný model zasedacího pořádku. Začal změnou prostředí. Všichni se obávali, co přijde dalšího. Zatím nikdo nic nevěděl.

„Slyšel jste to, kapitáne?!“ promluví na něho MikaelSEN.

„Co máte na mysli, seržante?“

„Z České republiky sem míří nějaký policista.“

„Teď jsem to slyšel od Vestagera. Ale jak to víš ty?“

„Mluvil jsem s Lisou.“

Oh!

„To je ta nová bruneta?!“

„Jo.“

„Pěkná.“

„Je to žena Vestagerova bratrance.“

„Takže se chce obklopit lidmi, kterým může věřit?“ přikývne Kjelsson.

„Je to zvláštní patron.“

„A kdo nebyl?“

„Vy, kapitáne!“

Kjelsson se usměje.

„Já, ale patřím do terénu.“

„Možná to vidíte z té zajímavější perspektivy,“ podotkne
Mikaelsen.

„A kde je Torsen?“

„Je někde v budově.“

„Ale měl by být tady.“

„Zavolám mu.“

„To nemusíš,“ zastaví ho Kjelsson rukou. „Stejně musíme počkat
na toho Novotného.“

„Už znáte jeho jméno.“

„Plukovník mi prozradil, že se jedná o nadporučíka
Novotného.“

„Určitě umí anglicky, když ho sem Češi posílají.“

„Anglicky i francouzsky.“

„Zřejmě je to jejich eso.“

„To se uvidí.“

Mikaelsen přikývl právě ve chvíli, kdy přišel do místnosti
seržant Torsen.

„Už jsem myslel, že jste si našel jinou kancelář,“ zavtipkuje
Kjelsson.

„Co já?“ pokrčí Torsen rameny. „To vy bude izolovaný od nás.“

Pousměje se a posadí za svůj stůl.

„Jak jste pokročili s tím Branem Falssonem?“ ptá se Kjelsson.

„Jsme na mrtvém bodě, kapitáne,“ zakroučí Torsen hlavou.

„Co nám řekla balistika?“

„Velmi často používaná zbraň.“

Hm!

„A tabule...,“ ukazuje Torsen.

„...tabule zůstane tady,“ pokyne hlavou kapitán s úsměvem na tváři. „U vás!“

„Jinak bych to ani nechtěl, kapitáne,“ ozve se Torsen.

Kjelsson přikývl a ukázal k tabuli, kde bylo několik fotek zastřeleného guvernéra ČNB.

Ω

Během patnácti minut se v kanceláři objevuje vysoký muž s modrou kšiltovkou na hlavě. Plukovník Vestager stojí vedle něho. *To je určitě ten český policista,* pomyslí si Torsen s Mikaelsem současně. Detektiv Kjelsson si oba muže změří zkoumavým pohledem a poté přistupuje blíže k nim.

„Nadporučík Novotný z Úřadu organizovaného zločinu,“ představuje Vestager posilu z České republiky.

To je sranda? Čumí jako nějaký hipík, uvažuje Kjelsson. *Vážně s tímhle týpkem máme spolupracovat? Co ten batoh na rameni? Míří snad na squash?*

„Kapitán Kjelsson,“ představuje plukovník svérázného detektiva.

„Novotný, jsem rád, že vás poznávám,“ pronese nadporučík a nastavuje svou pravici.

Následně si muži potřesou rukou.

„Nechám vás v rukou toho nejlepšího,“ podotkne Vestager a s úsměvem na tváři opouští místnost.

Co to mělo znamenat? Skoro mě nezná, pomyslí si Kjelsson. *Asi chce, aby ten týpek měl pocit, že je o něho dobře postaráno.*

„Než se posadíte, rád bych vám představil svůj tým,“ promluví kapitán a ukáže na své seržanty.

„Torsen.“

„Mikaelsen.“

„Novotný.“

„Prosím,“ pobídne detektiv hosta z České republiky.

Nadporučík poděkuje a posadí se ke stolu. Torsen s Mikaelsenem naproti němu. Kjelsson do čela.

„Co pro nás máte, nadporučíku?“ začne kapitán.

Pozvedne pravé obočí a očekává, že v batohu, který ten chlap má sebou bude něco zajímavého. *Jinak by se ho nedržel jako klíště.*

„Roman Vesel, ten mrtvý,“ vysvětluje Novotný. „Je dost velké zvíře, proto máme podezření, že se zapletl s jistými lidmi...“

„...se zločinci?“ přeruší ho Kjelsson.

„Podnikatelé, lobisté, developeři, ani nevím, za co se dá ještě schovat zločin v dnešním světě,“ odvětí Novotný.

Vážně budeme škatulkovat současný svět zločinu? Raději nám řekni, co byl ten Vesel zač.

„A ještě jsou tu farmaceutické firmy, které vydělávají neskutečné peníze,“ podotkne nadporučík a tváří se, jako by řekl něco objevného.

Myslím, že to není nic nového pod sluncem, pousměje se Kjelsson v duchu.

„Kvůli takovým lidem byl ten váš Vesel tady v Dánsku?“ ptá se kapitán.

„Rozhodně!“

Tak co máš v tom batohu? Určitě to není jen náhradní oblečení.

„Mám sebou nějaké materiály,“ pronese Novotný a sáhne do svého batohu.

Konečně!

„Jsou to materiály týkající se mého půlročního sledování,“ vytahuje z batohu složku.

Vyklouzne z ní několik fotek. Torsen je rukou zastavuje, aby se nerozlétly po celém stole.

„Děkuji.“

„Jsem zvědavý, co jste přinesl, protože mi na toho muže nemáme vůbec nic,“ spustí Kjelsson. „V Dánsku pobyl několik hodin a hned ho někdo zabil. Myslíme si, že to byla nájemná vražda.“

„Mohu vidět mrtvého?“

„Jistě. Ale rád bych věděl, co o něm víte.“

„Ovšem. Nejdřív vám ukáži, co mám. Mrtvola nám neuteče,“ pousměje se.

Vážně si myslel, že to bylo vtipné? Neřekl bych, že to bylo k smíchu.

„To vážně neuteče,“ přidá se Torsen.

Nadporučík Novotný mezitím pokládá složku na stůl. Rozloží jí a seznamuje nové kolegy se svým sledováním podezřelého muže.

„Všiml jsem si tabule.“

„Jo, používáme jí. Vy v Čechách, ne?“

„Mám jednu malou u svého stolu, ale velitel chce mít všechno před sebou,“ ukazuje na stůl.

„Nástěnka je větší a můžeme se na ni dívat z větší perspektivy,“ vysvětluje Mikaelson.

„Také si to myslím,“ kývne Novotný.

„Proč to vašemu veliteli vadí?“ diví se kapitán.

„Je to starší generace, myslím, že byl u policie už za minulého režimu.“

„Komunistické Československo?“ podotkne Kjellsson.

Nadporučík přikývne.

„Zdá se, že jste byl ještě kluk.“

„Ano.“

„Tak, co tedy všechno víte o těch mužích, na které jste ukazoval,“ pokračuje kapitán.

„Karel Vancha. Český podnikatel. Majitel DT Holding. Má pod sebou významný hotelový řetězec. Ten druhý je Josef Klinse. To je pro změnu německý podnikatel. Společnost K&S Importieren. Jeden z nejdůležitějších dovozců léčiv. Žena vedle něho se jmenuje Sabine Lickermannová. Kdyby vás to zajímalo.“

„Hodně sebevědomá žena.“

„Je to poznat z těch fotek?“

„Ten výraz její tváře.“

„Tajemná žena v pozadí.“

„Až tak?“ udiví se Kjellsson.

„Doktorka s kontakty na vysokých místech.“

„Doktorka?“

Nadporučík přikývne.

„Co mají s naším mrtvým tihle lidé společného?“ vstupuje do toho Mikaelson.

„Perou peníze,“ odvětí mu Novotný.

„A má to viceguvernér banky zapotřebí?“ přidává se Torsen.

„S jídlem roste chuť.“

„Cože?“ nechápavě se na něho Torsen kouká.

„Když máš hodně, chceš ještě víc,“ odvětlí Novotný. „Snad to stačí takto vysvětlit.“

„Určitě,“ kývne seržant.

Kjelsson mlčí a jen sleduje konverzaci mezi nimi.

Zdá se, že si mě ořukávají, pomyslí si kriminalista z České republiky.

„Měl s někým schůzku,“ přetrhne kapitán jeho myšlenky vzápětí.

„Máte svědky?“

„Potvrdila to servírka, co roznášela pití.“

„Máte popis?“

„Muž v pěkném obleku. Světlé pleti. Blond. Možná Dán, nebo Švéd.“

„Nebo Nor.“

„Proč si to myslíte, nadporučíku?“

„Josef Klinse je napojený na několik společností, které distribuují léčiva v západní i severní Evropě.“

„A proč Norsko?“

„Effaer Group, Levvinta, SkollTa Bio.“

„Tu první znám?“

„Opravdu?“

„Měli jsme tu případ, který se týkal ženy, která s Effaer Group byla spojena.“

„Asi bych nemohl mluvit s tou ženou?“

„Je mrtvá.“

Aha!

Po chvíli ticha navrhl nadporučík Novotný, jestli by se mohl podívat na mrtvolu Romana Vesela. Kjelsson souhlasí. Veškeré materiály nechává na stole a odchází v doprovodu kapitána kriminálky Vejle do márnice.

„Torsen s Mikaelson vaše materiály pohlídají. Nic se neztratí,“ ubezpečuje Kjelsson českého policistu.

„Důvěra,“ špitne Novotný a odchází ke dveřím.

„Ano, důvěra. Ta je důležitá,“ ozve se kapitán a následuje rychle jdoucího hosta z České republiky.

Ω

Márnice

Doktor Lebjorsen je ve vedlejší místnosti a o příchodu hostů nemá ani ponětí. Proto se z pochopitelných důvodů rozčílí, když zahlédne dva muže, jak se sklánějí nad mrtvolou bez jeho vědomí.

„Neumíte se ohlásit!“

„Doktore!“ promluví Kjelsson.

„Detektive?!“

„Nebyl jste tady, jinak bych vám to řekl,“ pokračuje kapitán a rukou ukazuje na muže po své levici. „Nadporučík Novotný.“

„To je polské jméno?“ vyhrkne Lebjorsen.

„Kdepak! On je z Úřadu organizovaného zločinu. Česká republika.“

„Česká republika?!“ diví se patolog.

„Už je to tak.“

„To kvůli němu, že jo?!“ ukazuje na mrtvého muže pod bílým prostěradlem.

„Ano,“ promluví Novotný.

„Chcete si ho odvézt?“ ptá se doktor mladého policisty.

„K tomu nemám oprávnění. Určitě k tomu přijdou papíry. Já teď chci jen pomoci najít jeho vraha. Co ho zabilo?“

„Byla to kulka, ta ho zabila,“ ukazuje patolog na hlavu, která není zakrytá.

„Chtěl ho vidět,“ přidává se Kjelsson.

„Jestli to není náhodou někdo jiný?“ pousměje se Lebjorsen.

„Roman Vesel osobně!“ ukazuje pravicí na mrtvého.

Jeho cynismus je fascinující, pomyslí si Novotný a s poděkováním odchází.

„To možná bylo zbytečné, doktore,“ řekne Kjelsson a následuje mladého policistu.

„Možná,“ zazubí se Lebjorsen a zakryje mrtvému tvář.

Poté ho vrací do chladicího boxu.

Detektiv Kjelsson dohoní na chodbě mladého nadporučíka.

„Nevím, proč se tak choval,“ omlouvá se za chování zdejšího koronera.

„Neurazil jsem se.“

„Vážně?“

„Jistě.“

Na důkaz, že mluví pravdu, se usměje.

„Ale nevypadalo to tak,“ pochybuje Kjelsson.

„Potvrdil, co víme. Viděl jsem mrtvého. Nic víc jsem už nepotřeboval s tím patologem probírat. Oni jsou občas divní patroni. Není to neobvyklé.“

„Okey.“

„Okey!“

Kjelsson zakroučí hlavou, ale už to dál s mladým policistou neprobírá.

2. Vejle, Přístav, Restaurace U Rema, 10:32

Po domluvě v kanceláři vyšetřovatelů, skupina policistů vyrazila na místo činu. Nadporučík Novotný chtěl vidět místo činu. Kjelsson věděl, že tam nic nového nemůže najít, přesto mu vyhověl.

Část restaurace, ve které byl zastřelen Roman Vesel, byla stále označena policejní páskou. Vyšetřování probíhá, a dokud Vestager nenařídí jinak, bude tato část stále veřejnosti uzavřena.

„Myslíte, že bych mohl mluvit s tou servírkou? Svědkem vraždy Romana Vesela?“

„Neřekl jsem, že byla svědkem vraždy,“ oponoval mu Kjelsson.

„Aha! To jsme se pochopili špatně. Myslel jsem, že když viděla, kdo vedle naší oběti seděl, viděla střelce.“

„Střelce neviděl nikdo.“

„Cože?“

Nadporučík Novotný vytřeštil oči.

„Řekl jsem, že to byla práce profíka. Objevil se z ničeho nic před svou obětí a vystřelil. Jeden výstřel. Pistole s tlumičem.“

„Sakra!“

„Myslíte si, že ho někdo z těch společníků, které jste nám v kanceláři ukázal na fotkách, nechal zabít?“

„Nedávalo by to smysl.“

„Proč?“

„ČNB sleduje a rozpoznává rizika ohrožení stability finančního systému a v zájmu předcházení vzniku nebo snižování těchto rizik přispívá prostřednictvím svých pravomocí k odolnosti finančního systému a udržení finanční stability.“

„Těmhle věcem moc nerozumím,“ přiznává Kjellsson.

„ČNB má velkou moc.“

„Umím si to představit, ale to neznamena, že mezi obětí a těmi podnikateli není souvislost.“

„ČNB stanovuje pravidla, která chrání stabilitu bankovního sektoru. O všem rozhoduje bankovní rada.“

„Asi jste mě přeslechl.“

„Nepřeslechl.“

„Takže?“

„Spolupráce ano, ale že by ho nechali zabít? Tomu moc nevěřím.“

Hm!

„Znamená to, že viceguvernér Vesel měl v úmyslu tato pravidla nějakým způsobem obejít?“

„Vzhledem k tomu, že ČNB podporuje obecnou hospodářskou politiku vlády, pokud není vedlejší cíl v rozporu s hlavním cílem. V souladu s ním určuje měnovou politiku, vydává bankovky, řídí peněžní oběh, platební styk, vykonává dohled nad kapitálovým trhem...“

„...počkat! Počkat!“ zastaví ho Kjellsson. „Chcete mi naznačit, že Vesel měl v úmyslu tento trh nějakým způsobem se svými přáteli ovlivnit?“

„Spíše bych je nazval obchodními partnery.“

Hm!

„Pořád je to obchod,“ pokračuje Novotný. „Kdo urve nejvíc.“

„Pořád nechápu proč se sešel s někým tady ve Vejle.“

Novotný pokrčí rameny. *Zřejmě to také neví*, pomyslí si Kjelsson.

„Mohu něco nabídnout?“ ozve se hlas postaršího číšníka, který zamířil přímo k nim.

„Ne, děkuji,“ odmítne Kjelsson.

„Rád bych mluvil s tou...“ podívá se na kapitána. „...ale nevím, jak se jmenuje...“

„...servírka, která měla službu v den, kdy zabili toho muže,“ vysvětlí Kjelsson.

„Larissa Oldergová,“ prozradí její jméno číšník.

„A je tady?!“ pokračuje Novotný.

„Není. Nepřišla do práce.“

„Omluvila se nebo...“

„...nebere mi telefon,“ přeruší ho číšník.

„Budeme potřebovat její adresu,“ promluví Kjelsson.

„Hned vám ji dám.“

Novotný se otočí na kapitána dánské kriminální policie.

„Zvláštní náhoda, nemyslíte?“

„Já na náhody moc nevěřím,“ odvěti mu Kjelsson. „Ale je to zvláštní, s tím s vámi souhlasím.“

Nadporučík přikývne.

Během tří minut přichází číšník s papírkem v ruce.

„Tady je adresa a její telefonní číslo,“ předává ho jednomu z policistů.

Posila z České republiky stojí vedle detektiva Kjelssona a vyčkává, až si kapitán přečte adresu té dívky. *Rozhodně tam musíme hned zajet. Není náhoda, že nepřišla do práce, pomyslí si nadporučík. Bud' jí někdo zaplatil, aby na celou záležitost, která se tu stala, zapomněla, nebo v tom horším případě, ji zabili.*

„Strandgade. To je kousek odsud,“ promluví Kjelsson.

„Vyrazíme tam?“ reaguje bleskově Novotný.

„Ovšem, ale klidně se můžete porozhlédnout kolem. Kudy přišel střelec, kudy odešel.“

Jako by mě úmyslně zdržoval, prolétne nadporučíkovi hlavou. Je to tím, že mu tato informace unikla. Místní policie se znovu nespojila s jediným svědkem a ona je teď pryč! Co si o tom mám myslet?

„Nad čím přemýšlíte?“ ptá se ho Kjelsson.

Je to na mě poznat?

„Nebo se tu nechcete porozhlédnout?“

„Proč si to myslíte, kapitáne?“

„Tváříte se jako byste nebyl duchem přítomen.“

„Myslíte si, že jsem duch?“

„Cože?“

Kjelsson se rozesměje.

„Nechtěl jsem tím říct, že jste jako duch, jen že nejste duchem přítomen. Rozumíte mi? Chápu, že angličtina může mít několik podob, ale přece jenom...“

„...už vám rozumím, kapitáne!“ přeruší jeho řeč.

Podrbe se na zátylku. Urovná si svou modrou kšiltovku a ukáže k parkovišti. Tam mají zaparkovaný vůz.

„Rád bych zjistil, proč ta servírka nepřišla do práce,“ pronese Novotný.